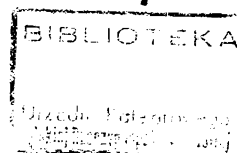


12 maja 1931 r.

A47L 13/00

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13369.

Josef Kampschulte
(Osnabrück, Niemcy).

Kl. 34 c 3.

34c 13/00

Rozpylacz.

Zgłoszono 26 lutego 1930 r.

Udzielono 20 marca 1931 r.

Pierwszeństwo: 23 października 1929 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy przyrządu ro rozpylania płynnych lub ciastowatych mas, np. oleju do podłóg, wosku do politurowania i podobnych mas

W porównaniu ze znanymi rozpylaczami, używanymi do celów podobnych, przyrząd według wynalazku wyróżnia się prostą budową, pewnem działaniem, a również tem, że dzięki swej budowie umożliwia wprowadzanie rozpylonej masy w odpowiednie miejsca, nie rozrzucając jej naokoło tych miejsc. Dzięki budowie przyrządu można go stosować w miejscach o ograniczonej przestrzeni, jak np. w szkolnych pokojach, w których ławki ustawione są ciasno, w salach wykładowych, teatrach, kinematografach i tym podobnych pomieszczeniach.

Zasada wynalazku polega na tem, że zbiornik, przeznaczony do przechowywania materiału do rozpylania, zestawiony jest rozłącznie z pompą do wytłaczania materiału rozpylanego w ten sposób, że rura pompy, którą nakręca się na zbiornik, służy jednocześnie jako uszczelniające zamknięcie otworu do napełniania zbiornika oraz jako uchwyt całego przyrządu.

Na rysunku uwidoczniony jest przykład wykonania przedmiotu wynalazku, częściowo w przekroju.

Literą *a* oznaczona jest rura znanej pompy powietrznej, literą *b* — zbiornik, zawierający materiał do rozpylania. Po między otworem *c* do napełniania zbiornika i nakręconą nań rurą *a* pompy umieszczone jest, w myśl wynalazku, uszczel-

nienie *d* tak, że otrzymuje się szczelne zamknięcie. Pompa zaopatrzona jest w znany zawór wsteczny. Na rurze *a* umieszczony jest celowo pierścień *e*, który przy użyciu przyrządu zabezpiecza przed ześlizgiwaniem się ręki po rurze *a*.

Drugi koniec zbiornika *b* zamknięty jest płytą *f*, zaopatrzoną w sito *g*, które wchodzi do wnętrza zbiornika *b* i służy do zatrzymywania zanieczyszczeń, znajdujących się w materiale do rozpylania. Przy otworze wylotowym zbiornika *b* umieszczony jest zawór sprężynowy *h*, który otwiera się dopiero przy wymaganej wartości ciśnienia w zbiorniku *b*. Ciśnienie to uzależnione jest od czasowo napływającego materiału do rozpylania i wynosi mniej więcej 1 do 2 atmosfer.

W przedstawionym przykładzie wykonania płyta przykrywająca *f* wkręcona jest w zbiornik *b*. Przy odpowiednim ukształtowaniu końca zbiornika można również płytę *f* nałożyć luźno na zbiornik i przytrzymywać ją zapomocą kapy *i*, przykręconej od dołu przy włączeniu odpowiedniego uszczelnienia. Na kapie *i* osadzona jest dysza rozpryskująca *k* znanej konstrukcji, ponad którą umocowana jest pokrywka do zamykania *l*. Pokrywka ta posiada celowo kształt kuli, żeby na czas nieużywalności przyrządu można było zamknąć jej otwór wylotowy zapomocą nałożenia okrągłej kapy hełmowej *m*, osadzonej obrotowo na czopie *n*. Kapa hełmowa posiada wewnątrz uszczelnienie w celu zapewnienia pewnego zamknięcia otworu wylotowego kapy dyszy *l*.

Dzięki nowej konstrukcji osiąga się prócz wymienionych na wstępie zalet szeregu dalszych zalet. Przyrząd według wynalazku zabezpiecza materiał do rozpylania od zmieszania się z powietrzem, co stale doprowadza do rozpylania w kształcie chmury, co jest niepożądane. Z przyrządu materiał do rozpylania wydziela się w postaci stożka natryskowego. Aby zaletę tę można było utrzymać również przy używa-

niu przyrządu do natrysku w górę, zbiornik *b* zaopatrzony jest w rurę pionową, która nie jest uwidocznioma na rysunku.

W porównaniu z dotychczas używanymi do tego celu przyrządami, przyrząd według wynalazku nie wymaga stosowania kurka do zamykania zbiornika aż do chwili otrzymania dostatecznego ciśnienia dla doprowadzania płynu do rozpylania. Niezależnie od niewygody otwierania i zamykania kurka podczas używania przyrządu, powstaje przy dawniejszych przyrządach to niebezpieczeństwo, iż przy zamkniętym kurku powstaje w zbiorniku zbyt duże ciśnienie, wskutek czego może zająć wypadek uszkodzenia zbiornika. W przyrządzie według wynalazku powyższe wady są usunięte zapomocą zaworu *h*, który przy osiągnięciu w zbiorniku *b* wymaganej wartości ciśnienia samoczynnie się otwiera, a przy spadku ciśnienia samoczynnie zamyka się. Zawór ten działa więc jednocześnie również jako zawór bezpieczeństwa. Oba zawory: przy pompie i przy zbiorniku są łatwo dostępne.

Budowa przyrządu umożliwia również w razie potrzeby łatwe podgrzanie zbiornika *b* wraz ze znajdującym się w nim materiałem do rozpylania, przyczem zbiornik zanurza się cokolwiek w gorącą wodę lub też podgrzewa go w jakikolwiek bądź inny sposób. Również i w tym wypadku zawór bezpieczeństwa *h* zabezpiecza przed powstawaniem w zbiorniku wskutek nagrzewania zbyt wysokiego ciśnienia.

Przyrząd według wynalazku ma tę jeszcze zaletę, że zbiornik *b* może stanowić samodzielną część, np. może być użyty w sprzedaży jako puszka do przechowywania materiału do rozpylania. W tym wypadku należy tylko zamiast rury *a* zastosować do zamykania otworu *c* wkręcającą się pokrywkę.

Jest rzeczą oczywistą, że przedmiot wynalazku może być w szczegółach dowolnie ukształtowany, przyczem jego zasada

w niczem się nie zmienia. Np. możnaby przez włączenie kolanka ustawić zbiornik *b* nie spółośiowo z pompą, lecz pod kątem, jeżeliby to było pożądane w wypadku specjalnego zastosowania. Dalsza celowa zmiana mogłaby być dokonana również w ten sposób, że płyta przykrywkowa *f* mogłaby jednocześnie służyć jako kadłub zaworu, a część *i* tworzyłaby kapę zaworu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rozpylacz, znamieny tem, że zbiornik, przeznaczony do przechowywania materiału do rozpylania, zestawiony jest rozłącznie z pompą do wytłaczania materiału rozpylającego się w ten sposób, iż rura pompy, którą nakręca się na zbiornik, służy jednocześnie jako uszczelniające zamknięcie otworu do napełniania zbiornika oraz jako uchwyt całego przyrządu.

2. Rozpylacz według zastrz. 1, znamieny tem, że rura pompy zaopatrzona jest w pierścień (*e*), służący jako opora.

3. Rozpylacz według zastrz. 1, zna-

mienny tem, że zbiornik materiału do rozpylania posiada na swym końcu wylotowym zawór tłoczny (*h*).

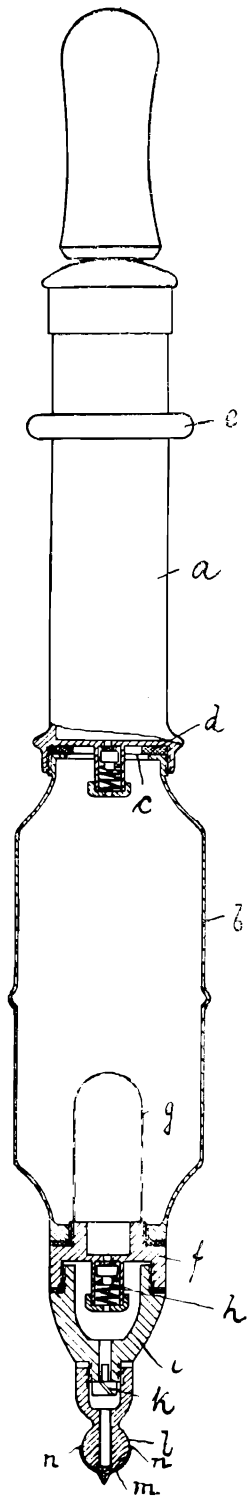
4. Rozpylacz według zastrz. 1 i 3, znamieny tem, że otwór wylotowy zbiornika zaopatrzony jest w płytę (*f*), która posiada sito (*g*), wchodzące do wnętrza zbiornika.

5. Rozpylacz według zastrz. 1 i 4, znamieny tem, że płyta (*f*) służy jako kadłub zaworu tłoczego (*h*).

6. Rozpylacz według zastrz. 1, znamieny tem, że zbiornik zaopatrzony jest w pionową rurę do prowadzenia materiału rozpylającego.

7. Rozpylacz według zastrz. 1, znamieny tem, że kapa (*l*) dyszy rozpryskującej (*k*) posiada kształt kulisty i zaopatrzona jest w obrotową, uszczelniającą płytę (*m*).

Josef Kampschulte.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.



Druk L. Bogusławskiego i Ski, Warszawa.